

*Escudo Identitário (Identitářský štít)
a jejich symbol*

Autor: Eordred

Guillaume Durocher před nějakou dobou pořídil rozhovor s holandskou aktivistickou skupinou Erkenbrand, aby ji představil širšímu okruhu čtenářů, a také pomohl propagovat jejich každoroční konferenci. V podobném duchu bych dnes rád trochu pomohl mladé organizaci, kterou jsem nedávno objevil. Jsou z Portugalska a říkají si **Escudo Identitário**, neboli Identitářský štít. S potěšením jsem tak uvítal, že se pravicovým idejím daří i na Pyrenejském poloostrově, který se od 70. let minulého století stal nezpochybnitelnou baštou levice.

Éordred: Má „identitářská“ část vašeho názvu původ v širším identitářském hnutí? Kde se Escudo vzalo, jaké jsou jeho kořeny a kam byste se zařadili ideologicky?

Escudo Identitário: Nemáme sice oficiální kontakty s žádnou z identitářských skupin, ale hlásíme se k této ideologii. Podporujeme také všechny evropské identitářské iniciativy. Escudo vzniklo v roce 2017 poté, co se komunistický studentský spolek na Faculdade de Ciências Sociais e Humanas da Universidade Nova de Lisboa (fakulta sociálních věd Nové lisabonské univerzity) rozhodl narušit průběh konference o koloniálních dějinách, pořádané jinou vlasteneckou skupinou. Když se zprávy o narušení akce rozšířily, mnozí ze studentů, kteří ji chtěli navštívit, se spolu přes internet začali domlouvat na možné reakci. Vzali jsme univerzitu „útokem“, postavili se levičáckému spolku a předložili sepsané hlavní body protestu děkanovi. Vyvolalo to tehdy hodně rozruchu v médiích a portugalský prezident i parlament, aniž by se nějak namáhali s ověřováním faktů, náš údajně násilný protest odsoudili.

U toho jsme ale nechtěli skončit, naším záměrem naopak bylo pokračovat a vytvořit úplně nové identitářské hnutí, schopné obratně reagovat všude tam, kde by levice omezovala svobodu projevu a slova. Ideologicky jsme nejprve vyšli z tradičního portugalského

nacionalismu, v posledních měsících se však stále znatelněji posouváme k něčemu trochu odlišnému, neotřelejšímu. Hodně se necháváme inspirovat francouzskou Novou pravicí, zejména dílem **Guillaume Fayeho**. Velmi inspirativní pro nás je i web Counter-Currents, stejně jako různá další hnutí tradicionalistického a reakčního stříhu. Momentálně už bych se nebál hovořit o naší svébytné formě identitářství, jíž říkáme „escudismo“.

Termín neoznačuje jen portugalské identitářství a jeho vnímání světa, ale vlastně celý způsob bytí a chování v našem tak proměnlivém světě. Na **našich stránkách** máme v portugalsčině nějaké články, kde tento nový koncept rozvádíme. Na plném znění manifestu zatím pracujeme. Naším symbolem je ohrožená šelma, **rys iberský**.

Éordred: Jsou v Portugalsku nacionalistické nálady na vzestupu? Jaká je situace tamějších pravicových stran a hnutí? Funguje v zemi nějaká populistická strana? Podporují vás nějaká alternativní média?

Escudo Identitário: I když nacionalistické nálady v zemi postupně narůstají, většina lidí stále volí některou z levicových stran, což je dědictví Salazarova režimu. Stále více lidem ale dochází trpělivost s vládnoucím systémem a většina si uvědomuje, že jsou terčem demografické **velké výměny**. Jak je ale známo, politika následuje kulturu s jistým zpožděním a portugalská politická scéna dosud tento nový vítr příliš nezachytila. V současnosti se tak nedá hovořit ani o jediné alespoň zčásti identitární straně. Letos nás čekají volby, ale pokud se nestane nic neočekávaného, moc si zase rozdělí „staří dobří známí“: vyhraje některá z levicových stran a *status quo* tak zůstane zachován. Na nějaké zásadnější změny politické scény si tak myslím budeme muset počkat až do roku 2023.

Momentálně v zemi v podstatě neexistují žádná alternativní média, snad kromě několika menších účtů na Instagramu a facebookových stránek, které ale vesměs jen sdílejí obsah, vytvořený většími hráči mezinárodní alternativní mediální scény.

Éordred: O Pyrenejském poloostrově se toho v našich kruzích obecně mnoho neví: jen to, že se jedná o chudší, od pádu Francova a Salazarova režimu výrazně levicový region a členství v EU mu kulturně ani politicky příliš neprospělo. Jak byste popsali socioekonomickou a politickou situaci v Portugalsku a jak do tohoto obrázku zapadá vaše hnutí?

Escudo Identitário: Levicová hegemonie se datuje až do Salazarovy éry. Nemůžeme strčit hlavy do písku a předstírat, že revoluce proti jeho režimu Estado Novo 25. dubna 1974 přišla jako blesk z čistého nebe. Nacionalisté v Estado Novo podlehli takové letargii a sebeuspokojení, že se nejenže nedokázali přizpůsobit nové době a jejím výzvám, ale vlastně si ani připustit, že kolem nich zuří kulturní válka.

Od té doby je postavení levice v podstatě neotřesitelné, a to nejen politicky, ale také kulturně. Evropská unie, jakkoli přinesla naší zemi i některá pozitiva – například Portugalce donutila pohlédnout realitě zpřímá do očí a uznat, že už nejsme námořní říše a naše zraky by se tak měly upírat do Evropy – přispěla i k šíření velice špatných vlivů, zvláště co se týče stále

všudypřítomnějšího materialistického a individualistického přístupu k životu. Liberální hodnoty spolu s lusotropikalistickou (tj. přesvědčením, že všichni obyvatelé našich někdejších kolonií jsou Portugalci, stejní jako my) propagandou, během Estado Novo všudypřítomnou, vytvořily velice toxický koktejl, který i dnes silně ovlivňuje smýšlení starších generací (naše obdoba amerických „boomerů“ či západoevropských „osmašedesátníků“). Přestože se tak obvykle říká, že starší lidé se k masové imigraci staví skeptičtěji, u nás to jednoduše neplatí. Třebaže nejsou nadšení masovou imigrací muslimů nebo lidí bez kulturních a historických vazeb na Portugalsko, když přijde na obyvatele bývalých kolonií, odkud k nám drtivá většina imigrantů proudí, podporují ji snad ještě zapáleněji než mladí, univerzitní levičáci.

A i když se nacionalisté v minulosti pokoušeli získat zpět svou někdejší politickou moc, kulturní sféra pohříchu zůstávala zanedbávána. Právě to chceme s Escudem změnit, v tom se myslím nejvýrazněji lišíme od zbytku národního hnutí v zemi. Pracujeme metapoliticky. Bez dosažení kulturní hegemonie se totiž realizace našich idejí nikdy nedočkáme.

Éordred: Jak se stavíte k možnosti spolupráce se Španěly a paniberským idejím?

Escudo Identitário V Portugalsku se odjakživa daří protišpanělskému cítění, což je poměrně normální, protože jsme mnohem menší zemí a hrozba španělské invaze tak historicky byla vysoce reálná. Španělé dokonce v minulosti naši zemi 60 let ovládali. Jelikož pro nás ale dnes největším nebezpečím je riziko, že se staneme menšinou ve vlastní zemi, uvědomujeme si nutnost o(d)puštění starých křivd, tak abychom mohli spojit síly nejen se španělskými, ale se všemi evropskými bratry a pokusit se vytvořit novou Evropskou unii, vystavěnou na základech identity a sdílené krve, nikoliv na materialismu a liberalismu. Pro dnešní EU totiž národy, kultury i státy nejsou nic jiného než překážky nastolení totální hegemonie finančního kapitálu. Další bratrovražednou válku si jednoduše nemůžeme dovolit. Jak ostatně řekl už Victor Hugo: „Válka mezi Evropany je válkou občanskou.“

Éordred: Jak vnímáte země jako Brazílie, kde se sice mluví portugalsky, kulturně se však své někdejší koloniální mateřské zemi vzdálila a rasově silně smísila, nebo Angolu, která je rasově zcela odlišná? A jak podle vás zvolení Jaira Bolsonara brazilským prezidentem může pomoci portugalským nacionalistům?

Escudo Identitário: Nemáme s těmi zeměmi společného skoro nic. Část nacionalistů se nezdravě upíná na naše staré symboly a sní o portugalské imperiální minulosti, ale budeme-li upřímní, nespojuje nás dnes s našimi někdejšími koloniemi, sdruženými v CPLP (Společenství portugalsky mluvících zemí), nic kromě jazyka (a i to se zdá být v některých případech pochybné). Společné historické vazby s nimi bychom tak sice neměli záměrně přetrhávat, musejí si však uvědomit, že naše zaměření i budoucnost je spojena s Evropou – a ty jejich s vlastním světadílem. Z užší integrace nebo nějakého „CPLP Schengenu“, což je v podstatě jen eufemismus pro zaplavení Portugalska ještě větším počtem imigrantů z někdejších kolonií, totiž nemůžeme získat nic.

A Bolsonaro? Možná dočasně dodá inspiraci pár místním politikům, v delším horizontu pro nás ale bude jeho vliv spíš zanedbatelný.

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

Éordred: Na květen máte naplánovanou konferenci, kde by mělo vystoupit nejen několik známých postav mezinárodní pravice, ale také domácí portugalští řečníci. Co nám k této akci můžete říct a obecněji, jakým směrem hodláte svůj aktivismus směřovat?

Escudo Identitário: Poprvé hodláme zabrousit do světa pořádání konferencí a větších setkání. Je nám totiž jasné, že pokud nezprostředkujeme naše myšlenky širšímu obecnstvu, příliš daleko nedojdeme. Forúm Prisma Actual, tedy Fórum Prizmatem současnosti, má za cíl otevřít prostor pro volnou diskusi a šíření našich myšlenek. Proto jsme pozvali také uznávané představitele evropských hnutí. Letos přivítáme **Olenu Semenyakovou** z ukrajinského Národního korpusu. Těžko bychom si mohli pro začátek přát zvučnější jméno. Vystoupit by měl také podplukovník Brandão Ferreira, geopolitický expert, který se ve svém projevu bude věnovat úloze Portugalska v současném světě. Dalšími řečníky budou Afonso MA, šéf naší skupiny a také vyslanec Escudo Norte, naší severoportugalské pobočky. Chceme být velice důkladní a věnovat pozornost mnoha naléhavým otázkám jako geopolitika, demografie, aktivismus nebo metapolitika.

Když v Escudu něco pořádáme, obvykle nevybíráme pevně stanovené vstupné, ale vyzýváme účastníky, aby dali tolik, kolik uznají za vhodné. Nejen že se tak mladí lidé mohou dostat k našemu obsahu a přitom mít dobrý pocit, že naší věci něco přispěli, ale navíc jsme vyzorovali, že lidé v průměru přispívají více, než o kolik bychom si sami řekli v ceně lístku.

Považujeme tyto prostory ke svobodné diskusi za naprosto zásadní, protože jasně vidíme, jak stát i velké korporace postupně všem širitelům „nebezpečných“ myšlenek utahují šrouby. Krom toho se všechna stávající témata celonárodní debaty – samozřejmě s výjimkou fotbalu – dají bez velkého přehánění označit za naprosto fádňi a okoralá. Nesetkáte se s novými myšlenkami ani iniciativami, a tak veškeré „debaty“ v zásadě probíhají v duchu předem dosažené vzájemné shody na všem důležitém. Nutně tak potřebujeme nové diskurzivní prostory: abychom do skomírajícího národa vdechli čerstvý život, abychom se postavili *statusu quo* čelem – a jednoduše proto, že nechtějí, abychom něco takového měli. Není pochyb, že v atmosféře svobody slova by se naše ideje snadno prosadily, jelikož však nic takového nemáme, musíme si to sami vytvořit, přesně jak velí naše motto: „Braňte budoucnost!“

Rozhovor s představiteli portugalské skupiny Escudo Identitário **Introducing Identitarian Shield of Portugal** vyšel na stránkách Counter-Currents 30. dubna 2019.